

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัยสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ตามแนวคิดของ

กระทรวง ศึกษาธิการ ลักษณะของแบบวัดเป็นการกำหนดสถานการณ์ให้เลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก
สร้างตัวเลือกโดยให้ทฤษฎีทางด้านจิตพิสัยของแคธโรไวลและคณะ มีองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้
ด้านปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบของครอบครัว โรงเรียน และสังคม จำนวน 10 ข้อ ด้านเคารพ
สิทธิของผู้อื่น จำนวน 6 ข้อ ด้านตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม จำนวน 5 ข้อ ด้านยอมรับผล
การกระทำของตน จำนวน 4 ข้อ และด้านปฏิบัติตามหน้าที่ จำนวน 5 ข้อ รวมข้อสอบ 1 ฉบับ
จำนวน 30 ข้อ

2. ผลการหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลดังนี้

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึง
ประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ
เบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective
Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00

2.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย
มีค่าอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.64

2.3 ความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.82

2.4 ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ตรวจสอบโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ผลปรากฏว่า แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ที่สร้างขึ้น มีค่า b ตั้งแต่ 0.16 ถึง 0.64 ค่า t -value ตั้งแต่ 2.72 ถึง 9.40 ค่า R-square อยู่ระหว่าง 0.04 ถึง 0.42 ค่า χ^2 เท่ากับ 1.25 ถึง 43.79 ค่า p -value เท่ากับ 0.08 ถึง 0.56 ค่า GFI เท่ากับ 0.97 ถึง 1.00 ค่า AGFI เท่ากับ 0.95 ถึง 0.99 ค่า RMR เท่ากับ 0.023 ถึง 0.033 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.00 ถึง 0.049 และค่า χ^2/df เท่ากับ 0.63 ถึง 1.72 ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย มีความตรงเชิงโครงสร้าง

3. ผลการสร้างเกณฑ์การประเมิน

3.1 ผลการสร้างเกณฑ์การประเมิน ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการสร้างเกณฑ์การประเมิน จากการสนทนากลุ่ม

ระดับการประเมิน	คะแนนร้อยละ	คะแนนดิบ
ดีเยี่ยม	80 ขึ้นไป	96 - 120
ดี	60 - 79	72 - 95
ควรปรับปรุง	0 - 59	ต่ำกว่า 71

3.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏว่า ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย มีตั้งแต่ระดับควรปรับปรุงไปกระทั่งถึงระดับดีเยี่ยม โดยระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย อยู่ในระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 38.02 มีจำนวน 154 คน ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 243 คน และระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 1.98 มีจำนวน 8 คน

อภิปรายผล

การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ซึ่งผู้วิจัยแยกเป็น
5 องค์ประกอบ ดังนี้ ด้านปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบของครอบครัว โรงเรียน และสังคม
ด้านเคารพสิทธิของผู้อื่น ด้านตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม ด้านยอมรับผลการกระทำ
ของตน และด้านปฏิบัติงานตามหน้าที่ ลักษณะของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ด้านการมีวินัย เป็นการกำหนดสถานการณ์ให้เลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยใช้แนวคิด
ในการสร้างตัวเลือก ตามทฤษฎีทางด้านจิตพิสัยของแคธโรลและคณะ ได้ข้อสอบ 1 ฉบับ
จำนวน 30 ข้อ ตรงกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการในการกำหนดลักษณะการมีวินัย
ซึ่งการสร้างแบบวัดฉบับนี้สอดคล้องกับ บุญยภา ชมศิริ (2547 : 84 – 86) ซึ่งได้พัฒนาแบบวัด
คุณลักษณะอันพึงประสงค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อำเภอ โพนทอง สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3 ที่สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จำนวน 10 ฉบับ
มีลักษณะเป็นสถานการณ์สมมุติ เช่นเดียวกับ นาดยา รัศมี (2552 : 65) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะ
อันพึงประสงค์ ด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 เป็นสถานการณ์สมมุติ และศศิธร
วีราวุธ (2552 : 74) ได้สร้างแบบวัดลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นสถานการณ์สมมุติ ซึ่งย่อมเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าการสร้างแบบวัด โดยใช้
สถานการณ์เป็นวิธีการหนึ่งที่มีความเชื่อมั่นสูง ในการวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. การหาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย

2.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ของแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง
0.80 ถึง 1.00 แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ทั้ง 5 องค์ประกอบ
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างตาม
นิยามศัพท์และสร้างสถานการณ์สอดคล้องกับเนื้อหาขององค์ประกอบแต่ละด้าน และผู้เชี่ยวชาญแต่ละ
ท่านล้วนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ มีความรอบรู้ในเรื่องการสร้างเครื่องมือ และหลักการวัดลักษณะ
ทางจิตพิสัยเป็นอย่างดี จึงทำให้ผลการประเมินความสอดคล้องทางด้านเนื้อหา ได้คะแนนสูงตาม
เกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ (2543 : 249) ที่กล่าวว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ตรวจสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีค่า
มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงจะเป็นข้อคำถามที่มีความสอดคล้อง

2.2 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) พบว่า มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.64 ซึ่งจะเห็นได้ว่า แบบวัดที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดที่สร้างขึ้นมีการกำหนดกรอบองค์ประกอบตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการมีกระบวนการสร้างตามลำดับขั้นตอน โดยผ่านการแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา การตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีผลทำให้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยมีคุณภาพทางด้านอำนาจจำแนกสอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543 : 304) ที่กล่าวว่า ค่าอำนาจจำแนก ที่ได้จากการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมจากข้ออื่น ๆ ที่เหลือทั้งหมด (Item - total Correlation) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ถ้าทดสอบกับนักเรียนตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อคำถามได้ และสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 82-83) กล่าวว่า แบบวัดที่อยู่ในเกณฑ์อำนาจจำแนกของแบบวัด จะต้อง มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป แสดงว่าแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย เป็นแบบวัดมีคุณภาพด้านอำนาจจำแนก สามารถนำไปใช้ในการวิจัยต่อไปได้

2.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดทั้งหมด พบว่า แบบวัดทั้งหมดมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.82 จะเห็นได้ว่าแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นสูง ทั้งนี้เป็นเพราะแบบวัดได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบหาคุณภาพ และปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงทำให้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย มีค่าความเชื่อมั่นสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือได้ สอดคล้องกับ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 209) ซึ่งกล่าวว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบควรมีค่ามากกว่า 0.70 จึงจะเป็นแบบทดสอบที่เชื่อถือได้และสอดคล้องกับ สุรวาท ทองบุ (2550 : 112) ได้กล่าวไว้ว่าค่าของความเชื่อมั่นที่นิยมใช้กันทั่วไปมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถือว่าเครื่องมือที่ใช้ได้ จากการวิจัยครั้งนี้ ค่าความเชื่อมั่นใกล้เคียงกับแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ของ ชาติยา รัศมี (2552 : 65) ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0.89 และยังใกล้เคียงกับแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของศศิธร วีราวุธ (2552 : 74) ที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งหมดเท่ากับ 0.97

2.4 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Constructs Validity) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ระหว่างแบบวัดที่ใช้ สามารถวัดได้ตรงตามกรอบแนวคิดการมีวินัยของกระทรวงศึกษาธิการ ที่กำหนดไว้หรือไม่ พบว่า แบบวัดที่มีองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบแตกต่างจาก 0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะ แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยที่สร้างขึ้น ก่อนนำเครื่องมือไปใช้ ได้ผ่าน

การตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาที่กำหนดของ สุกมาส อังสุโชติ (2552 : 136) กล่าวว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบจะต้องมีค่าไม่เท่ากับ 0 ค่า t-value มากกว่า 1.96 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากพิจารณาในส่วนของค่าน้ำหนักองค์ประกอบแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดในการตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน คือ การตรวจสอบค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ระหว่างแบบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ผู้วิจัยนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด พบว่า มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ(b) ตั้งแต่ 0.16 ถึง 0.64 ค่าสถิติทดสอบใช้ความมีนัยสำคัญของน้ำหนักองค์ประกอบ (t-value) ตั้งแต่ 2.72 ถึง 9.40 ค่าสัดส่วนความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับองค์ประกอบร่วมที่ต้องการวัด R^2 อยู่ระหว่าง 0.04 ถึง 0.42 ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ 1.25 ถึง 43.79 ค่าความน่าจะเป็นของ ไค-สแควร์ (p-value) เท่ากับ 0.08 ถึง 0.56 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.97 ถึง 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.95 ถึง 0.99 ค่ารากที่สองของกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ(RMR) เท่ากับ 0.023 ถึง 0.033 ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 ถึง 0.049 และค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 0.63 ถึง 1.72 ซึ่ง เป็นไปตามเกณฑ์ของ สุกมาส อังสุโชติ. (2552 : 125-126) ที่ได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาตรวจสอบดัชนีความสอดคล้องไว้ว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ควรไม่มีนัยสำคัญ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) ต่ำกว่า 2.00 ค่า RMSEA และ RMR น้อยกว่า .05 ค่าดัชนีความสอดคล้องความกลมกลืน(GFI) และค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) มีค่ามากกว่า 0.90 หรือมีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกันดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างได้เหมาะสมมีความเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร มีการกำหนดขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพอย่างรอบคอบและครบถ้วน ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้แบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการมีวินัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ซึ่งสอดคล้องกับ ศศิธร วีราวุธ (2552 : 74) ได้สร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีค่า χ^2 ระหว่าง 0.00 ถึง 65.58 ค่า R^2 ระหว่าง 0.22 ถึง 0.88 ค่า p-value ระหว่าง 0.56 ถึง 1.00 ค่า χ^2/df ระหว่าง 0.35 ถึง 0.95 ค่า GFI ระหว่าง 0.99 ถึง 1.00 ค่า AGFI ระหว่าง 0.79 ถึง 1.00 ค่า RMR เท่ากับ 0.01 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.00 และสอดคล้องกับนาคยา รัตณี (2552 : 65) ที่ได้ศึกษาการสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านความมีวินัย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.00 ถึง 11.97 ค่า R^2 ตั้งแต่ 0.01 ถึง 1.33

ค่า p-value ระหว่าง 0.46 ถึง 1.00 ค่า GFI เท่ากับ 0.00 ถึง 1.00 ค่า AGFI เท่ากับ 0.00 ถึง 1.00
ค่า RMR เท่ากับ 0.00 ถึง 0.01 และค่า RMSEA เท่ากับ 0.00

3. เกณฑ์การประเมิน

3.1 ผลการสร้างเกณฑ์การประเมิน จากการสนทนากลุ่ม ของครูที่ทำการสอนในระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ได้ข้อสรุปเกณฑ์การประเมิน
ดังนี้

ร้อยละ 80 ขึ้นไป หมายถึง มีวินัยอยู่ในระดับดีเยี่ยม สอบได้ 96 คะแนนขึ้นไป
ร้อยละ 60 – 79 หมายถึง มีวินัยอยู่ในระดับดี สอบได้ 72 – 95 คะแนน
ร้อยละ 0 – 59 หมายถึง มีวินัยอยู่ในระดับควรปรับปรุง สอบได้ 71 คะแนน

ลงมาเหตุผลที่เกณฑ์การประเมินแบ่งเป็น 3 ระดับ เพราะครูผู้เข้าร่วมการสนทนาเห็นว่าเป็นเกณฑ์
ที่มีความเหมาะสม และสะดวกในการนำไปประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย

3.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย ของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 พบว่า ระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย มีตั้งแต่ระดับควรปรับปรุง
ไปกระทั่งถึงระดับดีเยี่ยม โดยระดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย อยู่ในอันดับ 1 คือ
ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 60 มีจำนวน 243 คน อันดับ 2 คือระดับดีเยี่ยม คิดเป็นร้อยละ 38.02
มีจำนวน 154 คน และอันดับ 3 คือระดับควรปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 1.98 มีจำนวน 8 คน
สาเหตุที่นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัยแตกต่างกันอาจเป็นเพราะเกิดจาก
ความแตกต่างระหว่างบุคคล การเลี้ยงดูที่แตกต่างกัน การอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ ผู้ปกครอง
และครู ตลอดจนสภาพแวดล้อม ดังที่ สมจิตร์ วัฒนกุลตั้ง (2545 : 4) กล่าวไว้ว่า กระบวนการ
เรียนรู้ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูจะต้องรู้วิธีการในการจัดกิจกรรม การรู้จักจัด
บรรยากาศสภาพแวดล้อมที่ให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ การรู้จักประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายใน
การพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละคน และความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นเรื่องที่
ผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะความแตกต่างด้านสติปัญญา ซึ่งมีผลต่อ
การเรียนรู้ของบุคคลเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ดังนั้นเมื่อนำแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมี

วินัย ไปศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ ควรหาเกณฑ์ในการแปลผลคะแนนจากการวัดใหม่

1.2 ควรนำแบบวัดฉบับนี้ไปใช้ร่วมกับการประเมินตามสภาพจริง เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ร่วมด้วย เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความจริงของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

1.3 การนำแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ควรทำความเข้าใจ ศึกษาคู่มือการใช้อย่างละเอียดและควรปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้แบบวัดอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ผลการวัดมีความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านอื่น ๆ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เช่น ด้านใฝ่เรียนรู้ ด้านซื่อสัตย์สุจริต ด้านจิตสาธารณะ หรืออาศัยกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด

2.2 ควรพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านการมีวินัย สำหรับนักเรียนระดับชั้นอื่น เพื่อให้ได้แบบวัดที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้นเรียน